

raad stiller sig overordentlig vrangvilligt med Hensyn til at nedsætte Vurderingsbeløbene for Jorden; vi har set, i hvor mange Hundrede Tilfælde der i Aar fra mange forskellige Jordbrugeres Side er krævet Omvurdering til Ejendomsskyld, fordi man mente, at Ejendomsskylden i 1920 var fastsat meget for højt, og vi har set, med hvilken Karrighed disse Raad, der har været ude for at foretage disse Omvurderinger, har nedsat Vurderingsbeløbene, en Karrighed, der grænsede til det latterlige. Jeg kunde derfor tænke mig, at de Radikale vilde lide betydelige Skuffelser, naar de ser hen til disse Omvurderinger som noget, der skulde lette de Jordbrug, som de har faaet etableret under de mest ugunstige Vilkaar. At disse vil faa nogen Lettelse, betragter jeg som givet, men at det vil ske i den Udstrækning, som man har tænkt sig Muligheden af, anser jeg for overordentlig tvivlsomt.

Hvad staar der i Loven af 4. Oktober om disse Omvurderinger, som skal finde Sted? Der staar en Mængde Ord, men jeg tror ogsaa, at det kun er Ord; i det virkelige Liv vil det neppe faa den afgørende Betydning, som man fra den Side har tillagt Bestemmelserne. Der staar, at man ved Omvurderingen skal se bort fra den Værdiforøgelse, der gennem Brugerens Arbejde og Kapitalanvendelse er tilført Jorden siden den første Vurdering. Men det forekommer mig at være ganske indlysende, at den almindelige Prisstigning paa Jorden, som fremkaldes af mange andre forskellige Forhold, og da særlig af det Forhold, som er herskende i den store Verden, nemlig med Hensyn til Prisen paa Landbrugsprodukterne, vil man ikke kunne komme udenom, lige meget paa hvilken Maaede man vil foretage denne Vurdering. Saa staar der endvidere, at hvis vedkommende vil sælge, har Staten Forkøbsret til oprindelig Byggepris plus den paahvilende afholdte Udgift til Udvidelser eller Forbedringer plus Værdien af de Forbedringer, der er tilført Ejendommen ved Ejerens Arbejde eller Kapitalanbringelse. Nu vil jeg gerne spørge ærede Medlemmer af dette høje Ting: Tror De, at Staten vil overtage gamle Bygninger til nye Bygningers Pris? Tror det ærede Ting, at Staten, naar en saadan Jordbruger efter 50 eller 60 Aars Forløb vil afhænde sit Brug til Staten, vil overtage dette Brug til den Pris, de nye Bygninger har kostet? Jeg tror det ikke. Tror det ærede Tings Medlemmer, at Staten vil betale for paavise- ligt afholdte Udgifter til Udvidelser og

Forbedringer, hvis Virkninger viser sig at være negative? Det kan jo udmærket godt tænkes, at en Mand affholder betydelige Udgifter i den Formening, at Virkningen vil blive til stor Fordel for ham, men at det viser sig, at den ikke bliver det. Tror de ærede Medlemmer, at Staten, naar den skal overtage et saadant Brug, vil indlade sig paa at betale en saadan Mand hans udlagte Penge tilbage, naar de Foranstaltninger, han har foretaget for dem, har vist sig ikke at være noget værd? Jeg tror det ikke.

Og saa vil jeg rette det Spørgsmaal til det ærede Medlem Hr. Niels Frederiksen, som jo er Ekspert paa dette Omraade, i alt Fald efter egen Mening: Hvorledes vil man bedømme Værdien af de Forbedringer, der er tilført Ejendommen ved Brugerens Arbejde? Det har for mig en ganske overordentlig stor Interesse at faa at vide, hvorledes det ærede Medlem mener, at man skulde kunne vurdere dette. Nej, hele denne Opstilling af Loven af 4. Oktober er kun Fraser og Ord. Forholdet er efter min Mening det, at dersom en Bruger vil afhænde sit Brug, og det sker i en Opgangsperiode, saa er der Mulighed for, at han faar sit Arbejde betalt, men er det i en Nedgangsperiode, faar han det ikke. Saa kan der ske det, at Staten siger: Nej, vi vil ikke overtage dit Brug, og hvis han saa sælger til en anden mod Statens Villie, siger Staten: Vil du saa være saa venlig at indbetale Renten af hele den Kapital, du ikke har forrentet i en Aarrække, nemlig det Byggelaan, hvoraf der kun har været ydet Rente af de 6 000 Kr.; Resten maa du saa forrente for den Periode, der er forløbet. Det kan blive Aarsag til, at denne Mand ikke faar noget for det Arbejde, han har lagt i sit Brug gennem en maaske lang Aarrække. Efter Statshusmandsloven er Forholdet derimod et andet. Vil en Mand efter denne Lov sælge, sælger han nemlig til den, der vil give ham mest, og derved er der overvejende Sandsynlighed for, at han faar det Arbejde betalt, han har nedlagt i sin Bedrift; det er der derimod ikke nogen som helst Sandsynlighed for at faa efter den Fremgangsmaade, det radikale Parti jonglerer med. Endvidere staar der i Loven af 4. Oktober, at vedkommende ikke maa pantsætte sit Brug for større Beløb end Byggelaanets Værdi, og saa har man indført den Bestemmelse, som ganske umyndiggør disse Mennesker og stiller dem paa den Maaede, man i sin Tid paa Grund af Kortsynethed stillede dem under Stats-